

[Veistrup.]

uvedkommende, og som for en Dels Vedkommende fuldstændig mangler saglig Begrundelse. Den ærede Ordfører har, hvad han ogsaa nævnte, da han havde Ordet, sat stærkt ind paa at faa Konverteringen gennemført. Det ærede Medlem har den ene Gang efter den anden udtalt Ønske om at faa gennemført Konverteringen, men det ærede Medlem synes at glemme, at der til Gennemførelse af en saadan Konvertering kræves visse Forudsætninger. Det er dem, det ærede Medlem har nægtet at gaa ind for, og det er ikke saa forfærdelig megen Nytte til at arbejde for Konverteringen, hvis Forudsætningerne mangler; den første Betingelse for at gennemføre Konverteringen er, at man skaber de nødvendige Forudsætninger. Men foruden at man har nægtet dette, har man, som jeg sagde før, blandet en hel Mængde andre Ting ind, som i og for sig intet som helst har med Sagen at gøre. Det er en fuldkommen Misforstaaelse at tro, at naar blot man gennemfører Konverteringen, saa er det hele i Orden, saa er alting klappet og klart, saa kan den Landmand, som har siddet med den mægtige Forrentningsbyrde, imødesee Fremtiden med Tryghed og Sindsro. Tror man virkelig, at en Nedsættelse som den, det her drejer sig om, f. Eks. fra 4½ til 4, med de dertil knyttede Omkostninger ved Ombytningen, skulde være tilstrækkelig til at sikre en Mands Fremtid økonomisk? Naturligvis er det en Hjælp i det lange Løb, men det centrale i Gælds-saneringspørgsmaalet er alligevel Rentelettelsen. Derfor gjorde den Deputation fra de jyske Renteforeninger, som var herovre, ogsaa udtrykkeligt opmærksom paa, at den Konvertering, som Forslaget forudsætter, ikke er tilstrækkelig. Man fremhævede den ene Gang efter den anden, at det, man ønskede, var Rentelettelsen, Konverteringen var det sekundære i Forslaget, og jeg synes, de har Ret i denne Betragtning.

Naar man ser den Betænkning, der foreligger, med de deri indeholdte Ændringsforslag, har man i Virkeligheden Følelsen af, at Oppositionspartierne siger til os: Skal vi ikke hellere tale om noget andet, og at det er derfor, man har indført alle de andre Ting i Forslaget, som man har. Blandt Venstres Ændringsforslag er der, som vi ogsaa har sagt i Udvalget, Forslag, som vi ganske sikkert kunde være enedes om, men det hjælper alt sammen intet, naar Partiet ikke vil gaa med til det, som er Betingelsen for at gennemføre Lovforslaget i al Almindelighed. Den væsent-

ligste Ændring er den, som siger, at Afsnit II skal udgaa. Dette er afgørende for hele Lovforslaget, og derfor hjælper den gode Vilje, som efter Sigende findes hos de ærede Medlemmer, ingenting. Det er ikke alene en Betingelse for Konverteringens Gennemførelse, men der gennemføres overhovedet ikke nogen Sanering af Landbrugets Gældsforhold, dersom man ikke medtager Rentelettelsen. I Stedet for denne Rentelettelse har man fremført en Mængde andre Ting, men den korte Mening med den lange Udvikling og med de Ændringsforslag, der er stillet, er den, at man vil søge at fri Kapitalen for at bære Byrderne og lægge dem over paa den almindelige Befolkning, og det vil vi ikke være med til. Jeg siger det saa stærkt, som jeg kan, at dette vil vi ikke være med til. Ingen, hverken Landbrugerne eller den øvrige Befolkning, er i dette Øjeblik tjent med, at man gaar til en Fordyrelse af den almindelige Befolknings Livsforhold. Lad mig blot minde om een Ting, nemlig at det danske Flæsk i dette Øjeblik er i Færd med at blive en Luksusartikel paa det danske Bord. Jeg siger da til Venstre: Lad os være enige om, at det danske forbrugende Publikum har taget sin Del af Byrderne, lad nu Kapitalen tage sin.

De konservative Ændringsforslag skal jeg ikke ofre mange Ord paa. De er i det store og hele affattet jævnt og ligetil, og de bestaar for den overvejende Dels Vedkommende af to Ord, enten „Afsnittet udgaa“, eller „Paragraffen udgaa“. Naar man ser bort fra de Ændringsforslag, de har fremsat angaaende Prisforhøjelser, bestaar de øvrige Ændringsforslag, som sagt, hovedsagelig af to Ord. Paa den Maade er det ikke saa vanskeligt at affatte Ændringsforslag, men selv om de kan synes ret uskyldige, saa kan de dog alligevel være meget betydningsfulde. I øvrigt er Tendensen i de konservative Ændringsforslag den samme som i Venstres, idet man ønsker at fordyre den almindelige Befolknings Vareforbrug. Man er for saa vidt mere konsekvent inden for Det konservative Parti end inden for Venstre. Man ønsker ikke at skjule noget, man ændrer konsekvent nok Titelen til „Forslag til Lov om Landbrugets Skatte- og Produktionsforhold m. m.“. Det forbavtede mig derfor heller ikke, at det ærede Medlem, som talte for de Konservative, forklarede, at det var et nyt Grundlag, man ønskede. Dette nye Grundlag bestod altsaa i et Forslag om Landbrugets Skatte- og Produktionsforhold i Stedet for om Landbrugets Gælds-sanering. Jeg tror, det